

جزوه تابستان عربی هشتم

مرور عربی هفتم

قواعد درس اول مذکر و مونث - اسم های اشاره -
اسم مثنی و جمع-عربی هفتم

مذکر و مونث

هر اسمی در عربی یا مذکر است یا مونث

مذکر برای مردان به کار می رود و مونث برای زنان
به کار می رود.

علامت اصلی اسم مؤنث «ة» است؛ مانند: طالِبَة.
اما مذکر نشانه ندارد؛ مانند: طالب.

هر کلمه ای که آخر آن ة داشته باشد مونث
است، و اگر نداشت مذکر.

اسم هایی مثل جَزِيرَة و شَجَرَة چون علامت «ة»
دارند؛ مؤنث به شمار می آیند.

مذكر

مونث

رَجُل : مرد

مَرْأَة : زن

اسم های اشاره

«هَذَا» : این و «ذَلِكَ» : آن اسم اشاره به مذکر

و «هَذِهِ» : این و «تِلْكَ» : آن اسم اشاره به مؤنث هستند.

«هَذَا» برای اشاره به نزدیک به کار می رود و «ذَلِكَ» برای اشاره به دور.

«هَذِهِ» برای اشاره به نزدیک به کار می رود و «تِلْكَ» برای اشاره به دور.

مانند:

هَذِهِ

این درختی ،

هَذَا الصَّفِّ، كَبِيرٌ:
الشَّجَرَةُ، عَجِيبَةٌ

این کلاسی بزرگ است
عجیب است.

تِلْكَ

آن زن ،

ذَلِكَ الرَّجُلُ ، شَاعِرٌ .
الْمَرْأَةُ ، شَاعِرَةٌ .

آن مرد ، شاعر است .
شاعر است .

اسم مثنی

اسم مثنی اسمی است که بر **دو** نفر اطلاق می شود.

اسم مثنی دو علامت دارد: « **ان** » و « **ین** »؛ اگر آخر کلمه بیاید مثنی

می شود.

مانند: طَالِبَانِ، طَالِبَيْنِ، طَالِبَتَانِ و طَالِبَتَيْنِ.
مانند :

مثنی

مثنی

«هَذَانِ»: این دو

مثنای مذکر

اسم اشاره به

«هَاتَانِ»: این دو

مثنای مؤنث هستند.

اسم اشاره به

هَاتَانِ

هَذَانِ وَلَدَانِ

بَنَاتَانِ

این

این دو پسر

دو دختر

«هُؤْلَاءِ» : این ها و «أُولَئِكَ» : آن ها در اشاره به جمع مذکر و مؤنث مشترک هستند.

مانند:

هُؤْلَاءِ

أُولَئِكَ

این ها

آن ها

جمع مذکر سالم: برای جمع بستن **مردان** به کار می رود .

اسم مذکر با «**ون**» یا «**ین**» جمع بسته و «جمع مذکر سالم» نامیده می شود؛ یعنی در آخر کلمه «**ون**» یا «**ین**» می آید. مثال: **مُعَلِّمون**، **مُعَلِّمین**

أولئكَ ، مُجاهِدونَ .
هُؤَلاءِ ، إیرانیونَ .

این

آن ها مبارز هستند.
ها ایرانی هستند.

هُؤْلَاءِ، إِيْرَانِيَّاتُ

.....

.....

جمع مكسر : جمع برخی اسم ها، «مكسر» یعنی شکسته است. در این جمع شکل مفرد کلمه تغییر می کند؛ مثال:

-

طِفْل:	مِفْتَاح: مَفَاتِيح	حَدِيقَة: حَدَائِق
	عِبْرَة: عِبَر	أَطْفَال

چندول صرفہ ضمائر مفصل			مفصل یا مختصر ضمیر متوجہ یا اشارہ اور تہا بولیں		
مِن	أَنَا	أَنَا	(مؤنث)	(مؤنث)	
تُو	أَنْتِ	أَنْتِ	(مؤنث)	(مؤنث)	
اُو	هُوَ	هِيَ	(مؤنث)	(مؤنث)	
مَا	نَحْنُ	نَحْنُ	(مؤنث)	(مؤنث)	
شَمَا	أَنْتُمَا	أَنْتُمَا	(مؤنث)	(مؤنث)	
اِيشَانْ (اِنْهَا)	هُمَا	هُمَا	(مؤنث)	(مؤنث)	

🌸 ساخت فعل نفی یا منفی:

فعل نفی: فعلی است که انجام ندادن یا نشدن کاری را نشان می دهد. مثلاً در فارسی میگوییم: **نرفت - نرفتم - نمیروم - ننوشتید**

با این مثالها معلوم میشود که فعل نفی هم مربوط به زمان گذشته است و هم مربوط به حال میباشد. پس هم از ماضی و هم از مضارع ساخته میشود.

😎 نحوه ساخت:

* **برای ساخت آن از ماضی:** حرف **(ما)** قبل از فعل آورده میشود و آخر فعل تغییری نمیکند. فقط معنی آن منفی می شود:

مثال: **ذَهَبَ** (رفت) منفی اش میشود: **ما ذَهَبَ** (نرفت)

ذَهَبُوا (رفتند) " " : **ما ذَهَبُوا** (نرفتند)